

Sygnatura akt I Ns 1012/12

POSTANOWIENIE

Dnia, 26 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Ryszard Jaworski**

Protokolant Katarzyna Czerniawska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013r.

przy udziale stron:

wnioskodawca **Starosta Powiatu (...)**

uczestnicy postępowania **R. M., (...) Bank S.A. w J.**

na rozprawie rozpoznał sprawę

o orzeczenie przepadku rzeczy

postanawia

wniosek oddalić

Z/

1. kal. 21 dni;

26.02.2013r,

I Ns 1012/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł o orzeczenie przepadku samochodu osobowego A. (...) nr. rej. (...) wskazując, że pojazd ten stanowi własność R. M..

Wnioskodawca wskazał, że 6.01.2008r. w trakcie kontroli drogowej wydana została dyspozycja usunięcia pojazdu na parking strzeżony.

Właścicielka pojazdu wezwana została do jego odebrania, ale mimo wyznaczonego terminu tego nie uczyniła, co powoduje, że powinien zostać orzeczony przepadek tego samochodu.

Wskazany jako uczestnik postępowania uprzedni właściciel pojazdu (...) Bank S.A. oświadczył, że nie rości sobie obecnie żadnych praw do pojazdu – i nie złożył innych oświadczeń procesowych.

Uczestnik R. M. wniosła o oddalenie wniosku podnosząc, że samochód został zabrany na parking bez uzasadnionej przyczyny. Właściciel parkingu domagał się od niej zapłaty należności z tego tytułu – jednak jego roszczenia zostały oddalone prawomocnym orzeczeniem sądu. Mimo tego pojazd nie został przez niego wydany, gdyż – na stosowne żądanie uczestniczki – wskazał, że przekazał go Starostwu w O..

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny:

W istocie niesporne jest, że samochód objęty żądaniem pozwu stanowił współwłasność G.Banku i Renaty Marmajewskiej – ale wobec spłaty przez nią kredytu stała się jego wyłącznym właścicielem i jest nim do chwili obecnej.

Dowód:

zaświadczenie k. 3

oświadczenie banku k. 4

Samochód sten brał udział w kolizji drogowej w dniu 26 stycznia 2008r. i na podstawie dyspozycji Policji na miejsce zdarzenia skierowana została Pomoc (...) z firmy (...), która od 2007r. miała umowę dotyczącą współdziałania w zakresie usunięcia pojazdów. Przez Komendanta Policji wydana została dyspozycja usunięcia pojazdu – i pojazd został zabrany na parking.

Powódka sprzeciwiła się decyzji o zabraniu pojazdu podnosząc, że pojazd nie stanowi zagrożenia w ruchu, a ona chce skorzystać z pomocy jaka jej przysługuje w ramach ubezpieczenia (...) Casco.

Zwracała się też wielokrotnie do firmy przetrzymującej pojazd, ale ta uzależniała wydanie od zapłacenia należności za czas postoju pojazdu.

Następnie firma ta wystąpiła z roszczeniem wobec R. M.

o zapłatę należności, ale powództwo to zostało prawomocnie oddalone – co jednak nie spowodowało wydania pojazdu.

Dowód:

dyspozycja usunięcia pojazdu k. 4 odwrót;

wyrok I C 384/08

zeznanie uczestniczki k. 26

Pismem z 02.09.2012r. Komenda Powiatowa Policji w O. zawiadomiła R. M. o usunięciu pojazdu, które to pismo zawierało pouczenie dotyczące unormowań z art. 130a Ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Pismo to adresatka odebrała 11.09.2012r.

Dowód:

zawiadomienie k. 5

XXX

Ustalenia dotyczące stanu faktycznego znajdują potwierdzenie w przedłożonych do akt dokumentach – i wobec niezaprzeczenia treściom w nich zawartym, nie wymagają one bardziej szczegółowego omówienia. Tym bardziej, że znajdują potwierdzenie w stanowiskach wyrażonych przez strony i w materiale będącym podstawą oddalenia powództwa przeciwko R. M.

o zapłatę za przechowanie pojazdu. Z tym materiałem w pełni korespondują zeznania uczestniczki, którym w tej sytuacji w całości dano wiarę co do okoliczności zabrania pojazdu i prób jego odebrania.

W tej sytuacji należy wskazać, że wniosku nie sposób uznać za zasadny w świetle dyspozycji art. 130a ust. 10a Prawa o ruchu drogowym – a tym samym nie jest konieczne omawianie przepisów przejściowych i okoliczności zaszłych przed ostatnią nowelizacją powołanego przepisu.

Zgodnie z nim bowiem, przy orzekaniu o przepadku samochodu bada się istnienie przesłanek niezbędnych do orzeczenia przepadku - w tym zasadności usunięcia pojazdu, a także czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Stwierdzenie istnienia choćby jedynej ze wskazanych tu negatywnych przesłanek powoduje zaś, że przepadek orzeczonym być nie może.

Wskazać więc należy, że żądanie wniosku uznać należało za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Jedną z takich zasad jest zaś poszanowanie prawa własności (co samo w sobie jest zasadą konstytucyjną) także w sytuacjach gdy formalizm procedur administracyjnych może być uznany za „krzywdzący” właściciela, zwłaszcza zaś gdy jest to osoba fizyczna.

Uczestniczka zaś wielokrotnie próbowała odebrać stanowiący jej własność samochód, ale nie był on jej wydany z uwagi na roszczenie finansowe związane z jego przechowywaniem. Sytuacji tej nie zmieniało nawet orzeczenie oddalające te roszczenie – a samej powódce trudno stawiać zarzut, że nie wystąpiła z formalnym roszczeniem wydobywczym, o wydanie samochodu.

Tak więc orzeczenie jego przepadku – nie mogło by być uznane w społecznym odbiorze za „sprawiedliwe”, a tym samym należało przyjąć, że żądanie musi być uznane za niezasadne.

Powyzsza okoliczność jest przy tym (jak wspomniano to wyżej) samodzielną podstawą do oddalenia wniosku – ale niezależnie od tego w sprawie występuje też druga przesłanka niwecząca żądanie wnioskodawcy. Badaniu podlega bowiem także czy usunięcie pojazdu było zasadne. Uczestniczka zeznała, że samochód po wypadku nie zagrażał bezpieczeństwu ruchu, a niezależnie od tego chciała go ona (ojciec) usunąć na podstawie posiadanego ubezpieczenia, które gwarantowało brak kosztów z tego tytułu po jej stronie. Zeznaniami tym całości dano wiarę, gdyż okoliczności te nie tylko nie zostały zaprzeczone, ale też znajdują pełne potwierdzenie w aktach sprawy powołanych we wstępnej części uzasadnienia.

Tym samym należało przyjąć, że samochód był usunięty niezasadnie, a to stanowi drugą – niezależną – przesłankę uniemożliwiającą orzeczenie przepadku.

Z tego też powodu wniosek został oddalony, a brak orzeczenia o kosztach wynika z tego, że uczestniczka nie poniosła żadnych kosztów w toku tego postępowania.

Z/

1. odpis dor. pełn. wniosku;

2. kal. 14 dni

27.02.2013r.